

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2008/944/YUTP,

vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 2008,

sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen
määrittämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

käisemistä ja torjumista koskevassa Euroopan unionin ohjelmassa.

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

(7) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä heinäkuuta 2002 yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP ⁽¹⁾ Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakaattavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jäsenvaltiot aikovat toimia Luxemburgin ja Lissabonin Eurooppa-neuvostoissa vuosina 1991 ja 1992 sovittujen yhteisten perusteiden ja neuvoston vuonna 1998 hyväksymien aseiden vientiä koskevien Euroopan unionin käytännösääntöjen pohjalta.

(8) Neuvosto hyväksyi 23 päivänä kesäkuuta 2003 yhteisen toiminnan 2003/468/YUTP ⁽²⁾ aseiden välityksen valvonnasta.

(2) Jäsenvaltiot tunnustavat sotilasteknologiaa ja puolustustarvikkeita vievien valtioiden erityisen vastuun.

(9) Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2003 joukkotuhoojien leviämisen vastaisen strategian ja joulukuussa 2005 strategian pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman keskittymisen ja kaupan torjumiseksi, mitkä merkitsevät, että Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat entistä kiinnostuneempia yhteensovitusta lähestymistavasta sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaan.

(3) Jäsenvaltiot ovat vakaasti päättäneet asettaa korkeat yhteiset vaatimukset, joita kaikkien jäsenvaltioiden olisi pidettävä sotilasteknologia- ja puolustustarvikesiirtojen hallinnointia ja rajoittamista koskevin vähimmäisvaatimuksina, ja tehostaa asiaa koskevien tietojen vaihtoa avoimuuden lisäämiseksi.

(10) Pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osa-alueiden ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien toimintaohjelma hyväksyttiin vuonna 2001.

(4) Jäsenvaltiot ovat vakaasti päättäneet estää sellaisen sotilasteknologian ja sellaisten puolustustarvikkeiden viennin, joita voitaisiin käyttää kansalliseen sortotoimintaan tai kansainväliseen hyökkäykseen tai jotka voisivat lisätä alueellista epävakautta.

(11) Yhdistyneiden Kansakuntien tavanomaisten aseiden rekisteri perustettiin vuonna 1992.

(5) Jäsenvaltiot aikovat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) puitteissa tehostaa yhteistyötä ja edistää lähentymistä sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin alalla.

(12) Valtioilla on oikeus siirtää puolustautumisen edellyttämiä tarvikkeita Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa tunnustetun puolustautumisoikeuden mukaisesti.

(6) Täydentäviä toimenpiteitä on toteutettu luvattomia siirtoja vastaan tavanomaisten aseiden laittoman kaupan eh-

(13) Tunnustetaan jäsenvaltioiden halu ylläpitää puolustusteollisuuttaan osana teollista perustaansa ja maanpuolustustaan.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 19.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 79.

- (14) Euroopan puolustuksen teknologisen ja teollisen perustan lujittaminen edistää osaltaan Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanoa, ja siihen olisi kuuluttava yhteistyö ja lähentyminen sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden alalla.
- (15) Jäsenvaltiot aikovat tehostaa Euroopan unionin sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden vientivalvontapolitiikkaa hyväksymällä tämän yhteisen kannan, joka saattaa ajan tasalle ja korvaa neuvoston 8 päivänä kesäkuuta 1998 hyväksymät aseiden vientiä koskevat Euroopan unionin käytännestännöt.
- (16) Neuvosto hyväksyi 13 päivänä kesäkuuta 2000 Euroopan unionin yhteisen puolustustarvikeluettelon, jota tarkistetaan säännöllisesti ottaen tarvittaessa huomioon vastaavat kansalliset ja kansainväliset luettelot ⁽¹⁾.
- (17) Unionin on Euroopan unionin perustamissopimuksen 3 artiklan toisen kohdan mukaisesti huolehdittava kaiken ulkoisen toimintansa johdonmukaisuus ulkosuhdepolitiikkansa; tältä osin neuvosto panee merkille komission tekemän ehdotuksen kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2000 ⁽²⁾ muuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on arvioitava sille esitettyjä, 12 artiklassa mainitussa EU:n yhteisessä puolustustarvikeluettelossa olevien tuotteiden maastavientiä koskevia lupahakemuksia tapauskohtaisesti 2 artiklan perusteiden nojalla.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin maastavientiä koskeviin lupahakemuksiin kuuluvat:
- lupahakemukset, jotka koskevat varsinaista maastavientiä, myös puolustustarvikkeiden kolmansissa maissa tapahtuvaa lisensioitua valmistusta varten,
 - välityslupahakemukset,
 - kauttakulkua koskevat lupahakemukset,
 - ohjelmistojen ja teknologian aineettomia siirtoja sähköisin keinoin, telekopioitse tai puhelimella koskevat lupahakemukset.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, missä tapauksissa nämä hakemukset edellyttävät maastavientilupaa.

⁽¹⁾ Viimeksi muutettuna 10 päivänä maaliskuuta 2008, EUVL C 98, 18.4.2008, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 159, 30.6.2000, s. 1.

2 artikla

Perusteet

1. Peruste 1: Jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden ja sitoumusten noudattaminen, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston tai Euroopan unionin määräämien pakotteiden, asensulkua ja muita asioita koskevien sopimusten sekä muiden kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen

Maastavientilupa on evättävä, jos sen myöntäminen olisi ristiriidassa muun muassa seuraavan kanssa:

- a) jäsenvaltioiden kansainväliset velvoitteet ja sitoumukset, jotka koskevat Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan unionin sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön määräämien asevientikieltojen täytäntöönpanoa;
- b) jäsenvaltioiden kansainväliset velvoitteet, jotka johtuvat ydinaseiden leviämisen estämisestä koskevasta sopimuksesta, biologisten ja toksiiniaseiden kieltosopimuksesta ja kemiallisten aseiden kieltosopimuksesta;
- c) jäsenvaltioiden sitoumukset kaiken tyyppisten jalkaväkimien viennistä pidättymiseksi;
- d) jäsenvaltioiden sitoumukset, jotka koskevat Australia-ryhmää, ohjusteknologian valvontajärjestelyä, Zangger-komiteaa, ydinalan viejämaiden ryhmää, Wassenaarin järjestelyä ja ballististen ohjusten leviämisen estävää Haagin käytännestännöstöä.

2. Peruste 2: Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen lopullisessa määrämaassa.

— Arvioituaan vastaanottajamaan suhtautumisen kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa vahvistettuihin keskeisiin periaatteisiin jäsenvaltioiden on:

- a) evättävä maastavientilupa, jos on olemassa selkeä vaara, että vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita saatetaan käyttää kansalliseen sortotoimintaan;
- b) noudatettava erityistä huolellisuutta ja varovaisuutta myöntäessään, tapauskohtaisesti ja ottaen huomioon sotilasteknologian tai puolustustarvikkeiden ominaisuudet, maastavientilupia maihin, joissa Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan unionin tai Euroopan neuvoston toimivaltaiset elimet ovat todenneet vakavia ihmisoikeusloukkauksia.

Tältä osin teknologiaan tai tarvikkeisiin, joita saatetaan käyttää kansalliseen sortotoimintaan, kuuluvat muun muassa teknologia tai tarvikkeet, joiden osalta on näyttöä siitä, että ilmoitettu loppukäyttäjä on käyttänyt niitä tai vastaavanlaista teknologiaa tai vastaavanlaisia tarvikkeita kansalliseen sortotoimintaan, tai joiden osalta on syytä olettaa, että ne päätyvät muuhun kuin ilmoitettuun loppukäyttöön tai muulle kuin ilmoitetulle loppukäyttäjälle ja että niitä käytetään kansalliseen sortotoimintaan. Tämän yhteisen kannan 1 artiklan mukaisesti teknologian tai tarvikkeen ominaisuuksia arvioidaan huolellisesti erityisesti, jos teknologia tai tarvike on tarkoitettu sisäistä turvallisuutta varten. Kansallista sortotoimintaa ovat muun muassa kidutus ja muu julma, epäinhimillinen ja halventava kohtelu tai rangaistus, ilman oikeudenkäyntiä toteutetut tai mielivaltaiset teloitukset, katoamiset, mielivaltaiset vangitsemiset ja muut niiden ihmisoikeuksien ja perusvapauksien törkeät loukkaukset, jotka on määritelty kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa, joihin kuuluvat ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus.

— Arvioituaan vastaanottajamaan suhtautumisen kansainvälisen humanitaarisen oikeuden asiakirjoissa vahvistettuihin keskeisiin periaatteisiin jäsenvaltioiden on:

- c) evättävä maastavientilupa, jos on olemassa selkeä vaara, että vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita saatetaan käyttää kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vakaviin loukkauksiin.

3. Peruste 3: Lopullisen määrään sisäinen tilanne vallitsevien jännitteiden tai aseellisten konfliktien osalta

Jäsenvaltioiden on evättävä lupa sotilasteknologian tai puolustustarvikkeiden vienniltä, joka aiheuttaisi tai pitkittäisi aseellisia konflikteja tai kärjistäisi jännitteitä tai konflikteja lopullisessa määräämässä.

4. Peruste 4: Alueellisen rauhan, turvallisuuden ja vakauden suojelu

Jäsenvaltioiden on evättävä maastavientilupa, jos on olemassa selkeä vaara, että ilmoitettu vastaanottaja käyttäisi vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita hyökkäykselliseen toimintaan toista maata vastaan tai tehostaakseen voimatoimin aluevaatimusta. Näitä vaaroja harkitessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon muun muassa seuraavaa:

- a) vastaanottavan ja toisen maan välinen aseellinen konflikti tai sellaisen todennäköisyys;
- b) naapurimaan alueeseen kohdistuva vaatimus, jonka vastaanottajamaa on aikaisemmin yrittänyt tai uhannut toteuttaa voimatoimin;

- c) todennäköisyys, että sotilasteknologiaa tai puolustustarvikkeita käytettäisiin muuta kuin vastaanottajamaan oikeutettua kansallista turvallisuutta ja puolustusta varten;

- d) alueellista vakautta ei saa horjuttaa merkittäväällä tavalla.

5. Peruste 5: Jäsenvaltioiden ja niiden alueiden, joiden ulkosuhteista jäsenvaltio vastaa, sekä ystävällismielisten ja liittolaisvaltioiden kansallinen turvallisuus

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavaa:

- a) vietävän sotilasteknologian tai vietävien puolustustarvikkeiden mahdollinen vaikutus omiin, muiden jäsenvaltioiden sekä ystävällismielisten ja liittolaisvaltioiden puolustus- ja turvallisuusetiikkiin hyväksyen kuitenkin, ettei tämä seikka voi rajoittaa ihmisoikeuksien kunnioittamista ja alueellista rauhaa, turvallisuutta ja vakautta koskevien perusteiden huomioon ottamista;

- b) vaara, että asianomaista sotilasteknologiaa tai asianomaisia puolustustarvikkeita käytetään niiden omia asevoimia tai muiden jäsenvaltioiden tai ystävällismielisten tai liittolaisvaltioiden asevoimia vastaan.

6. Peruste 6: Ostajamaan asenne kansainväliseen yhteisöön erityisesti sen osalta, mikä koskee sen suhtautumista terrorismiin, sen liittolaisuuksien luonnetta ja kansainvälisen oikeuden noudattamista

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon muun muassa seuraavat ostajamaata koskevat tiedot:

- a) terrorismin ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden tukeminen tai edistäminen;
- b) kansainvälisten sitoumusten täyttäminen, erityisesti voimatoimista pidättäytymisen osalta, ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen;
- c) sitoutuminen joukkotuhoaseiden leviämisen estämiseen sekä muihin asevalvonnan ja aseidenriisun aloihin, erityisesti perusteessa 1 olevassa b alakohdassa tarkoitettujen asevalvonta- ja aseidenriisuntasopimusten allekirjoittaminen, ratiifiointi ja täytäntöönpano.

7. Peruste 7: Vaara, että sotilasteknologia tai puolustustarvikkeet päätyvät muualle ostajamaassa tai jälleenviedään epätoivotavain ehdoin

Arvioitaessa vietävän sotilasteknologian tai vietävien puolustustarvikkeiden merkitystä vastaanottajamalle ja vaaraa, että teknologia tai tarvikkeet siirrettäisiin edelleen epätoivotulle loppukäyttäjälle tai epätoivottuun loppukäyttöön, on otettava huomioon seuraavaa:

- a) vastaanottajamaan puolustusta ja kansallista turvallisuutta koskevat oikeutetut edut, myös osallistuminen Yhdistyneiden Kansakuntien tai muuhun rauhanturvatoimintaan;
- b) vastaanottajamaan tekninen valmius teknologian tai tarvikkeiden käyttöön;
- c) vastaanottajamaan valmius soveltaa tehokasta vientivalvontaa;
- d) vaara, että teknologia tai tarvikkeet jälleenviedään epätoivotuihin kohteisiin, ja vastaanottajamaata koskevat tiedot sen osalta, onko se noudattanut viejäjäsenvaltion aiheelliseksi katsomia jälleenvientiä koskevia määräyksiä tai ennakkosuostumuksia;
- e) vaara, että teknologia tai tarvikkeet siirretään edelleen terroristijärjestöille tai yksittäisille terroristeille;
- f) takaisinmallinnuksen tai teknologian tahattoman siirron vaara.

8. Peruste 8: Sotilasteknologian tai puolustustarvikkeiden viennin yhteensopivuus vastaanottajamaan teknisen ja taloudellisen valmiuden kanssa ottaen huomioon, että valtioiden olisi täytettävä oikeutetut puolustus- ja turvallisuustarpeensa mahdollisimman vähäisin aseistukseen suunnatuin inhimillisin ja taloudellisin voimavaroin

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon asianmukaisten lähteiden, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman, Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) selvityksissä olevien tietojen perusteella, haittaisiko ehdotettu vienti vakavasti vastaanottajamaan kestävä kehitystä. Niiden on tarkasteltava tätä varten vastaanottajamaan sotilasmenojen osuutta suhteessa sosiaalimeinonihin, ottaen huomioon myös Euroopan unionin antama tai kahdenvälinen apu.

3 artikla

Tämä yhteinen kanta ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen soveltaa tiukempaa kansallista politiikkaa.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava toisilleen yksityiskohtaisia tietoja tämän yhteisen kannan perusteiden nojalla evätyistä maastavientilupahakemuksista ja ilmoitettava perustelut luvan

epäämiseen. Ennen kuin jäsenvaltio myöntää luvan, jonka yksi tai useampi toinen jäsenvaltio on evännyt olennaisesti samankaltaiselta toimitukselta viimeisten kolmen vuoden aikana, sen on neuvoteltava ensin luvan evänneen yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa. Jos jäsenvaltio neuvottelujen jälkeen kuitenkin päättää myöntää luvan, sen on ilmoitettava asiasta luvan evänneelle yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle ja annettava yksityiskohtainen selvitys perusteluistaan.

2. Päätös sotilasteknologian tai puolustustarvikkeiden siirrosta tai siirron epäämisestä on kunkin jäsenvaltion omassa harkinnassa. Lupa katsotaan evätyn, kun jäsenvaltio on kieltäytynyt antamasta lupaa asianomaisen sotilasteknologian tai puolustustarvikkeen myyntiin tai vientiin, jos myynti olisi muutoin tapahtunut, tai asiaa koskevan sopimuksen tekemiseen. Tätä varten ilmoituksenvaraiseksi epäämiseksi voidaan kansallisten menettelyjen mukaisesti katsoa kieltäytyminen antamasta lupaa aloittaa neuvottelut tai kielteinen vastaus viralliseen, tiettyä tilausta koskevaan alustavaan tiedusteluun.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä tällaiset kiellot ja neuvottelut luottamuksellisina eivätkä ne saa käyttää niitä kaupallisen edun tavoitteluun.

5 artikla

Maastavientiluvan saa myöntää vain loppukäyttöä lopullisessa määrämässä koskevien luotettavien ennakkotietojen perusteella. Tämä edellyttää yleensä perusteellisesti tarkistettua loppukäyttäjätodistusta tai muita asiaankuuluvia asiakirjoja ja/tai lopullisen määrämää myöntämää virallista lupaa. Arvioidessaan lupaa sotilasteknologian tai puolustustarvikkeiden maastavientiin kolmannessa maassa tapahtuvaa valmistusta varten, jäsenvaltioiden on otettava erityisesti huomioon valmiin tuotteen mahdollisen käyttö valmistusmaassa ja vaara, että valmis tuote saattaa päätyä muualle tai se saatetaan viedä epätoivotulle loppukäyttäjälle.

6 artikla

Tämän yhteisen kannan 2 artiklassa olevia perusteita ja 4 artiklassa säädettyä neuvottelumenettelyä on sovellettava myös jäsenvaltioihin asetuksen (EY) 1334/2000 liitteessä I mainittujen kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian osalta, jos on vakavaa aiheutta olettaa, että tällaisten tuotteiden ja teknologian loppukäyttäjänä ovat vastaanottajamaan asevoimat, kansalliset turvallisuusjoukot tai vastaavat yksiköt, tämän kuitenkin vaikuttamatta asetuksen (EY) N:o 1334/2000 soveltamiseen. Tähän yhteiseen kantaan sisältyvien viittausten sotilasteknologiaan tai puolustustarvikkeisiin katsotaan tarkoittavan myös tällaisia tuotteita ja tällaista teknologiaa.

7 artikla

Tehdäkseen tämän yhteisen kannan mahdollisimman tehokkaaksi jäsenvaltioiden on pyrittävä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa lujittamaan yhteistyötään ja edistämään lähentymistään sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin alalla.

8 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava muille jäsenvaltioille luottamuksellisesti vuosikertomus, joka koskee sen sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden vientiä ja sitä, miten se on soveltanut tätä yhteistä kantaa.

2. Neuvostolle on jäsenvaltioiden antaman aineiston perusteella toimitettava Euroopan unionin vuosikertomus, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka vie Euroopan unionin yhteisessä puolustustarvikeluettelossa olevaa teknologiaa tai tarvikkeita, on lisäksi julkaistava sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennistä sisällöltään soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukainen kansallinen kertomus ja annettava Euroopan unionin vuosikertomusta varten tietoja tämän yhteisen kannan täytäntöönpanosta Käyttäjän oppaan mukaisesti.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa tarvittaessa arvioitava yhdessä jäsenvaltioiden sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin mahdollisten tai tosiasiallisten vastaanottajamaiden tilannetta tämän yhteisen kannan periaatteiden ja perusteiden kannalta.

10 artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltuvin osin ottaa huomioon myös ehdotettujen vientitoimitusten merkityksen taloudellisten, sosiaalisten, kaupallisten ja teollisten etujensa kannalta, mutta nämä tekijät eivät saa vaikuttaa edellä mainittujen perusteiden soveltamiseen.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin rohkaisemaan muita sotilasteknologiaa tai puolustustarvikkeita vieviä valtioita soveltamaan tämän yhteisen kannan perusteita. Niiden on vaihdettava näitä perusteita soveltavien kolmansien valtioiden kanssa säännöllisesti kokemuksia sotilasteknologian ja puolustustarvik-

keiden vientivalvontapolitiikastaan ja kyseisten perusteiden soveltamisesta.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että ne voivat kansallisen lainsäädäntönsä perusteella valvoa EU:n yhteisessä puolustustarvikeluettelossa olevan teknologian ja tarvikkeiden vientiä. EU:n yhteinen puolustustarvikeluettelo toimii jäsenvaltioiden kansallisten sotilasteknologia- ja puolustustarvikeluetteloiden viiteluettelona, mutta se ei suoranaisesti korvaa niitä.

13 artikla

Euroopan unionin käytäntesääntöihin puolustustarvikkeiden viennistä liittyvää Käyttäjän opasta, jota tarkistetaan säännöllisesti, käytetään tämän yhteisen kannan täytäntöönpanon toimintaohjeina.

14 artikla

Tämä yhteinen kanta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

15 artikla

Tätä yhteistä kantaa tarkastellaan uudelleen kolmen vuoden kuluessa sen hyväksymisestä.

16 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. KOUCHNER